

कृशाश्वतनया द्येते जम्भकाः कामद्वयिणः ।
 भास्वरा रिपुसैन्यानां तेजोयुतिहरास्तथा ॥ १० ॥
 विनायका विघ्नकराः प्रयोक्तुर्विजयावहाः ।
 एतानपि गृहाण त्वं सप्रयोगनिवर्तनान् ॥ ११ ॥
 इत्युक्तो वाढमित्युक्ता विश्वामित्रात् तपोधनात् ।
 जग्राह तानपि तथा स्तम्भकान् रिपुजम्भकान् ॥ १२ ॥
 दिव्यमूर्तिधरास्ते हि दिव्याभरणभूषिताः ।
 ऊचुः प्राञ्जलयो रामं तदा मधुरभाषिणः ॥ १३ ॥
 इमे स्म वशगा राम शाधि नस्त्वमिह स्थितान् ।
 गम्यतां स्वागतं वोऽस्तु कृत्यकाल उपैष्यथ ॥ १४ ॥
 स्मृता मामुपतिष्ठधमिति रामोऽभ्युवाच तान् ।
 इत्युक्ता राममामल्य कृत्वा चापि प्रदक्षिणं ॥ १५ ॥
 एवमस्त्विति चैवोक्ता प्रतिजग्मुर्यथागतं ।
 तान् विसृज्य ततो रामो विश्वामित्रं महामुनिं ॥ १६ ॥
 गच्छन्नेव पुनर्वाक्यं मधुराक्षरमब्रवीत् ।
 किमेतन्मेघसंकाशं पर्वतस्याविद्वरतः ॥ १७ ॥
 वनमाभाति सुमहत् कस्यैतदमरयुते ।
 आभाति रमणीयं हि वनमेतन्मनोहरं ॥ १८ ॥
 विनादितं वल्गुवाग्भिर्नानामृगगणान्वितं ।
 निःसृताः स्म मुनिश्रेष्ठ कालारालोमहर्षणात् ॥ १९ ॥